

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 5 DE AGOST DE 1916

Núm. 84

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Acció social del catalanisme

—¿Com ha d'influir el catalanisme en la societat catalana?

—Despertant sa fe, retornant els bons costums i encenent son amor a la patria catalana, clavats els ulls en nostra autonomia i fins en nostra preponderancia.

—¿Per quins medis?

—Per una acció política, per una acció popular o per amdués a la vegada.

—¿Com se fa l'acció política?

—Influint en tots els organismes de govern.

—¿Com se fa l'acció popular?

—Educant el poble, fent-lo digne i apte per a son fi.

—¿Serà sempre profitosa l'acció política?

—No, senyor; devegades fins pot ser perjudicial.

—¿Quins perills pot presentar?

—Vuit principal.

—Digueu-nos quins són.

—El primer, de temptar a medis immorals o a transaccions de principis.

El segon, de robar temps i diners a l'acció popular.

El tercer, de portar divisions en qüestions accidentals.

El quart, de descobrir la organització a l'enemic.

El quint, de criar presumpció de la propia força.

El sisè, de gastar les personalitats o d'excitar-les a la vanitat.

El setè, d'enlairar personalitats frívoleres.

El vuitè, d'exposar-se a la derrota i al descoratgement.

—¿Quàn serà oportuna l'acció política?

—En cas de forces i diners sobers, amb unitat d'ideal polític, en un poble d'educació política perfecta.

—¿Serà, doncs, preferida l'acció popular?

—L'acció popular catalanista, és a dir, la educació del poble català, és cosa de tot lloc i de tot temps, i son fruit és segur i permanent.

—¿Quines armes té l'acció popular?

—Les principals són sis.

—Digueu-les per ordre de valor.

—Primera, el bon exemple dels aimadors de la terra.

Segona, la literatura o conreu de nostre idioma i exposició del nostre pensament i de la nostra historia.

Tercera, la propagació de cants populars i costums de la terra.

Quarta, les escoles d'instrucció i educació.

Quinta, les associacions catalanistes.

Sisena, la propaganda escrita en periòdics o parlada en prédiques.

—¿Com heu posat en darrer lloc als periòdics i prédiques?

—Perquè, encara que atenuats, tenen boi tots els perills esmentats al parlar de l'acció política.

—¿D'on ve la preferencia que sol donar-se als meetings i prédiques?

—De la vanitat que'ls estimula i de son fruit primerenc, encara que escàs i poc madur.

—¿D'on ve l'oblit en que s'han fingut les escoles?

—D'exigir un treball pacient i perseverant, el fruit del qual és tardà, encara que abundant i ple.

—Mes aquesta acció popular ¿no acabarà per portar l'acció política?

—La portarà a son degut temps com una natural conseqüencia.

JAUME RAVENTÓS.

(De Proses de Bon Seny)

PLORS

¿Durà l'aigua del plor desitjada
la frista boirada
que endola ton cel,
pobre cor, pobre planta marcida,
que sentis com la vida
defuig de ta rel?

Trista cosa és plorar; mes les gotes
de plor, duen totes
esplanys o dolsors:
com les gotes de l'auja novelles,
tremolen dins elles
vistoses colors.

Si és més pura l'olor regalada
que puja, callada,
dels arbres remulls,
¿no serà més intensa la flaira
que del cor s'enlaira
quan ploren els ulls?

¿Quantes voltes el plor ha calmades
les veus alsurades
d'un cor sense pau,
transformant-les en doisa harmonia,
ressò que estasia
volant al cel blau!

¿Ah! quant salti mon cor fet estelles,
les seques papelles
remullem ¡oh plor!
dolsa pluja del cel beneida,
conhòrt de ma vida,
esplai de mon cor.

Maria Antonia Salvá.

NO HI DORMIGUEM REFIATS

Segueix favorable el temps per la vinya, i, a no venir a darrera hora un gran contra-temps, podem donar per assegurada l'esplet de rems d'enguany, que no sentirà l'aixut amb les abundoses pluges de l'hivern passat.

El temps és estat bo; com bona és estada la provisió dels hiziendats, grossos i petits, en donar les corresponents esquitades i encara més que les que corresponien.

Després d'un desastre com el de l'any passat, en que'l mildiu fins s'abrahonà amb les plantes que li ofereixen més resistencia, calia fer lo que s'ha fet, que llevat per donar un altre disgust an els pagesos per tot arreu n'hi havia de posat de sobres.

No mos hi adormiguem un altre any, que pot-ser al desxondir-mos quedariem esglaiats.

De les males herbes no s'en pert mai la llevor, ni'l seu poder devastador, ni dels sers microscòpics que atuheixen s'en pert sa misteriosa vida per no poder-se avivar un altre any que'l temps li ajudi.

Recordem-nos de lo que conten dels grans de blat trobats en les sepultures egipcies, que tirats a sa terra encara grellaren amb tot haver-hi tantes dotzenes de sigles desde que'n ses espiguen es formaren.

Del mildiu no s'és perduda la llevor i encara que s'hagués perduda aquí, hauria sortit a altres terres per ell més favorable.

Tots heu sabeu com les gasta'l vent quant passa un poc furient per una finca descuidada, que una feina per valor de deu ha passat a ser feina de per valor de cent

per totes les altres finques que hi confronten.

Tots sabem que hi duen an els camps les andanes carregades de males herbes.

Idò ja que sabem tot això, no planguem les sulfatades an els ceps, ni a les vinyes les cavades, ni les xarcolades an els camps de blat.

I quant les herbes de les margades comensin a rossejar, res de talls, que amb els seus cops secs espolsen el mal grà que està a punt de caure. Taiades les caïses i espigades un fogaró heu abrandid tot desseguida, que sols lo que'l foc crema jamai torna a grellar.

P. A.

NIT DE FESTA

A l'amiga i gentil Sollerica Antonia Rullán.

Tota't vaig veure enjoiada
per la festa del Patró,
gentil festa d'avió
que té murta perfumada
i a cada brot un amó.

Massella de galania
devallares del serral
del tarongé nupcial,
a dins ton pit esclafia,
com un cant angelical

ton amor; i s'esflorava
per ton llabi a mig florí
amb varmellor de safí;
ma joventut que's glassava
dins tos ulls rejuvení.
Ests més dolça i més hermosa,
perque sonrius amb tristó;
com la mística candó
de la Verge Dolorosa
dels dies de passió.

De tú, dins la nit florida
d'estels i polsim d'argent,
sent mon cor anyorament;
tú me ferés la ferida,
sols tú'n sab el curament.

L'any qui ve per l'estiuada
ferà festa'l Sant Patró;
si no torna'l meu amó,
la murta tot perfumada
¡ai! per mi no heu será no...!

BARTOMEU OLIVER.

Binisalem nit del dia 25 de Joriol de 1916.

La de Na Fustots

RONDAIA POPILAR MALLORQUINA

Això eren dos joves qui s'en anaven a caçar, i mentres eren a la garriga els agafà una brusca, que's varen haver d'arreconar, i veren unes casetes blanques. Hi anaren i trobaren una atlota de sobre una vintena d'anys, que era garrida però com a mal fetota, dexadota; i li deien na Fustots.

Aquells dos joves eren el rei i l'altre un comte.

I li digueren:

—¿I ara, que fas?—Ella filava i digué:

—Estir.

—¿I com has astirat que fas?—Diu:

—Embolic.—I cada instant s'axecava i's tornava asseure.

I li digueren:

—¿I ara qué fas, tant d'axecar-te?—Diu:

—Cúin.

—¿I que cuines?

—Allò que s'alça i s'abaxa,—digué na Fustots.

I ells, riu que riu, li digueren:

—¿Que no tens pare ni mare?—Diu:

—Sí.

¿I a on és ta mare?—Diu:

—A cercar camarrotges.

—¿I ton pare?—Diu:

—A fraürels de casseva.

I no porien més de riure aquells dos, i li digueren;

—¿I que no tens cap germà?—Diu:

—Sí.

—I a on és?—Diu:

—A caçar.—

La brusca ja s'espavava, i aquells dos no se'n anaven per sentir dir bestiadés a n'aquella atlota.

I digueren:

—¿I que caça'l teu germà?—Diu:

—Du'ls vius i dexa'ls morts.—

En aquest instant arriba sa mare de l'atlota.

—Bon dia tenguen ¿Com los và? ¿Que els n'ha dit colcuna na Fustots?—

Respongueren:

—Ella'ns ha fet riure un poc.

—Jesús! Jesús! ¿I que'ls ha dit?

—Ens ha dit que estirava i que embolicava.

—¡Oh, ves que ha dit! ¿No veu que filava fil per fer roba? ¿I que ha dit més?

—Que cuinava allò que s'alça i s'abaxa.

—Jesús! ¿No veu que cuinava ciurons, i com bullen s'alcen i s'abaxen?

—Llavors ha dit que son pare era a treure'ls de casseva, i que son germà caçava i duia'ls vius i deixava'ls morts.

—¡Ja ho es bestial! Si l'havien de deixar anar, que és més joanat—diu sa mare.— Los ha dit això que los treu de ca-seva, perque son pare és a sa rota a treure rebasses; ja veu que les lleva del seu lloc, i del germà ha dit que duia'ls vius i deixava'ls morts, per que'n fer mal temps, s'en và a darrera les cases a matar-se'ls pois, i du'ls vius i deixa'ls morts. Ja veuen, senyors que és ver lo que ha dit.—

I ells, tantes rialles mai.

Se'n anaren a acabar sa caçada, que ja no plovia i comensaren que diguessen a son pare que l'endemà fos a *palacio*, i que no faltàs, pena de la vida.

Com son pare arribà de sa rota, li hi digueren, i ell tot retgirat pensant que no'l matassin, temia d'anar-hi.

Sobre tot, l'endemà a les nou, s'encamina a *palacio*, i trobà un criat que el manà an el rei. Se feren bona escomesa: va es-

ser al contrari de lo que's pensava'l vell, fent contes que el matarien; li donaren berenar, com hagué berenat, va anar davant el rei, i el rei li donà dues dotzenes d'ous trencats, que els dugués a na Fustots, que els hi posàs una lloca, i com los fendria nats que els hi dugués.

—I demà dematí, a la mateixa hora d'avui, tornau i'm dareu sa resposta.—

El vell tot enfadat, perque veia que no poria esser tal cosa... (m'he descuidada). I si els ous naxien, el rei feia promesa a na Fustots de casar-se amb ella.

El vell, plorant, dugué'ls ous a sa filla, i ella li digué:

—No estigueu retgirat, mon pare; anif no teniem de que sopar, i farem una fruita.—

Soparen dels ous i tengueren sa panxa plena.

L'endemà dematí, abans de partir son pare, li donà na Fustots un plat de farina d'ordi ben prim cernuda, i digué:

—Direu an el rei que sembri aquesta farina, i quan l'ordi serà granat, jo li duré'ls polls, i engrexaràn de la farina que haurà sembrada.—

El rei quedà astorat d'aquella resposta i com el vell s'en tornà, li donà un paner gran que li dugués plé de rialles.

—i vos, demà, tai hora com avui, tornareu esser aquí amb el paner ple de rialles.—

Ell, tot enfadat perque veia que eren impossible aquexes coses.

Com arribà a casseva, digué sa filla qui el va veure plorant:

—¿Que us ha dit?—Diu:

—Que demà li duga aquest paner plé de rialles.

—No estigueu enfadat per axò.—

I era la causa que ella feia i deia aquexes coses perque era fadada de set fades. Diu:

—Anau a caçar aucells vos i el meu germà, i dureu aucells de cada casta.—

Se'n anaren, tornaren i dugueren dues taleques d'aucells.

Na Fustots los plomà a un ses ales, a l'altre'l pit, a l'altre sa coua, no n'hi havia cap de germà. Los posà dins el paner, i los se'n dugué son pare a *palacio*; i havia tota la sala plena de gent, senyors i senyores, que esperaven les rialles; i'l vell, com era pel camí, per fer quedar sa filla millor, destapava el paner i feia grans rialles i tot d'una tapava, com que la rialla s'hi quedàs dedins.

Com arribà i vejé tanta gent, donà'l paner an el rei, i el destapà, i tots els aucells fugiren: un qui's posa damunt el cap d'una senyora, l'altre damunt el cap dels criats, i tot-hom esclafí de rialles i varen esser les rialles de na Fustots.

El rei digué que s'hauria forçat de casar amb ella, per la promesa que'li havia fetà; i per desfer-se'n, digué a son pare que li dugués que l'endemà, al capvespre, a les cinc, los surtis a camí a tota sa comitiva, a tal part, i que no havia d'anar ni vestida ni despujada, ni a peu ni colcant, ni pel camí ni fora del camí.

A ella, així com que era fadada, no li era res impossible.

Se despullà i es posà uns grans filats per tot el seu cos; llavors cercà un boc molt gros, i parí. Pegava bot damunt el boc i ell alçava ses anques i la tirava al aire; tornava damunt el boc i tornava a ficar al aire.

Com va esser allà on el rei li havia dit, de damunt *palacio* la froparen, i veren que hi anava ni colcant ni a peu, ni vestida ni despullada, ni pel camí ni fora del camí.

Sobre tot, el rei li envià un criat dient-li que s'en anàs a vestir bé i que li enviaria una carroça i aniria a *palacio* i es casaria amb el rei.

Se'n tornà a casseya, se vestí de reina i se'n anà a *palacio*.

Allà trobà comptes, marquesos, cavallers, tot *palacio* ple. Li feren gran cortesia i ella també, i ara veuràs quina altre se'n tragué.

En els cotxos hi havia diferents animals, cavalls i egos, i tots estaven a una estable gran.

Com se'n anaren a casar, dexaren els cotxos, i una ego d'aquelles fe una pollina i la pollina se'n anà a posar davall la panxa d'un cavall, i com els senyors i tot-hom arribaren del casament, digueren an el senyor de les egos que una havia feta una pollina, però que estava baix la panxa d'un cavall.

L'amo del cavall pretenia la pollina, i l'amo del ego també. Si és meva, si és teva, sobre tot, la pollina va haver de ser de l'amo del cavall.

El rei digué a la reina, que era na Fustots, que si donava cap consell, la tornaria enviar a ca-seya; i ella li va dir que si se'n anava s'en havia de dur lo que més estimaria de *palacio*.

Va dir el rei:

—Be.—

L'amo de l'ego digué a la reina:

—No'm donaria un consell sobre la pollina, perquè sigui meva que hu és i no la'm volen donar?—Diu:

—Com anirem a passejar, tu romà i vestit de pobre, i vesten a fer un clot en mig del camí, i com passaran, que'i diràn:—¿Que has de fer aquest clot?—tu has de dir:—Tenc de sembrar sardines.—I diràn:—¿De beneit!—I tu diràs:—Tan es facil sembrar sardines, com els cavalls fer pullines.—I la't donaràn.—

Com el rei passava amb son cotxo, va veure aquell homo que picava, i li digué:

—¿Que fas aquí?—Diu:

—Sembr' sardines.—Diu:

—Que vols dir?—Diu:

—Tan es facil sembrar sardines, com els cavalls fer pollines.—Diu el rei:

—Això es consell de la meva dona.—

Com tornaren a *palacio* berenaren, i abans de berenar, el rei digué a la reina que en haver berenat s'en tornàs a ca-seya perquè havia donat consells.—I ella digué:

—Be.—

I a dias el taçó del rei, com berenaven, hi va posar dorm-i-són, i el rei s'adormí,

i na Fustots el posà dins sa carroça i el s'endugué a casseya amb ella. El colgà dins el sostre de la palla, adormit, i a la nit com se despertà començà:

—¿A on som?—

I cridava criats i cap li responia.

Na Fustots digué:

—Marit, ¿que vols i que demanes, tan de cridar?—Diu:

—¿I a on som?—Diu ella:

—A ca-meva.—Diu:

—¿I per què m'hi has duit?—Diu:

—¿I que no sabs que jo't vaig dir que com me'n aniria, me'n havia d'endur lo que més estimava de *palacio*.—I el rei diu:

—Anem a *palacio*; faràs lo que voldràs, donaràs consells, seràs la reina i jo seré el rei, i viurèm fins que morirem.—

I si no són morts, encara són vius.

M. OBRADOR.

PUBLICACIONS REBUDES

L'autor de L'«Aplec de Rondalles Mallorquines d'En Jordi des Recó (Antoni M.ª Alcover)» ens ha fet l'obsequi de regalar-nos un exemplar del tom VII que acaba de treure a la llum pública, amb el mateix tamany i volum dels demés toms. Dú dotze hermosíssimes rondalles plenes de saba de nostra literatura popular escrites amb aquell llenguatge tant escaent mallorquí i tant nostre, que és la característica d'aquesta obra; i que ningú com son benemèrit autor ha sabut aglapir de la boca del poble i engirgolar en tanta ingenuïtat i puresa. A nostra Llibreria n'hi ha exemplars en existencia a 2 ptes.

Agraïm a s'autor, al M. I. Sr. D. Antoni M.ª Alcover l'obsequi que mos ha fet.

Hem rebut la Guia de l'Administració Municipal de Palma, capital de les Balears per el Bieni de 1916-1917 publicada per D. Benet Fàbregues, cronista de l'Universitat del Reine de Mallorca, en virtut d'un acord pres per l'Excm. Ajuntament de Ciutat.

Es un volum d'unes 400 planes a on s'hi troben totes les dates que puguin interessar de l'Ajuntament de Palma. Tots els servicis de les comissions dels regidors i de la policia. Tots els servicis, amb els itineraris i distancies de trasport de Mallorca especialment de Ciutat; el cens electoral; l'estat de comptes del Municipi; els principals acorts presos durant els anys 1914 i 1915, etc. etc. amb una nota històrica sobre'l Govern municipal de Palma.

El Secretari del Ajuntament de Ciutat, o sia el qui sia que nos ha remesa dita Guia, ens ha fet ben contents.

També hem rebut el discurs de D. Lluís Alemany pronunciat en la Diputació Provincial dia 5 del passat Joriol.

El Sr. Alemany, en lo seu discurs, estodià la qüestió de la Mancomunitat Balear i l'arbitri sobre l'exportació, recullint l'opinió

de les entitats que han donat el seu dictamen. Avui que tanta peresa intelectual hi ha per tractar i amillarar les qüestions econòmiques de les corporacions municipals o provincials, quan veim a un homo que és destaxina, que treballa, per a posar remei als grans dèficits que tot arreu es fraslleen; e-hi ha que posar-se al seu costat; e-hi ha que coloborar amb ell, no escatimant una alabança quant la se mareix ni un consell que pugui servir per corretgir tanta desnivellació. Sens voler entrar en la qüestió de la hisenda provincial, que tampoc hem estodiada, be porem donar un elogi al Sr. Alemany pel seu discurs, pels seus treballs, per les seves aspiracions, que la innecia dels qui devien corretgir-ho ja fa temps, ha duit a la Diputació provincial el gran dèficit en que es troba.

Cronico d'Inca

Dia 29.—A les 3 i mitja comensa el primer número de festes que per honrar als Sants Patrons Abdon i Sennen es celebren an aquesta Ciutat. Precedit de sa música, l'Ajuntament, es dirigí a sa plassa de braus a ocupar es palco de presidencia. Uns aficionats forejaren 3 vadelles. An es sol tal com se podia esperar e-hi hagué bona concurrència car es permetia l'entrada franca. A s'ombra ja's coneixia que pagaven. A sa sortida el carré de Lloseta per uns moment estigué ben concorregut.

Al vespre a la Parroquia e-hi hagué solemnes Completes amb assistència de l'Ajuntament i de ses reveleres. Al sortir davant es portal major i a presència del Clero i Ajuntament ses reveleres feren sa primera dansada, com és costum, continuant-les fins a altes hores de sa nit.

Es vespre el passeig va estar ben poc animat; a devers les dotze tot-hom se fe pò i ben aviat la gent buida. An el Teatre e hi hagué molta de gent a admirar una companyia de dansaires de balls regionals. Diven que varen fer de hò i millor per entretenir el públic.

Dia 30.—A les 9 i mitja sortí de la Parroquia la tradicional processó dels Sants Patrons. Cada any la solien fer en decap-vespre. E-hi assistiren les autoritats i la música municipal. Arribada la Processó a la Parroquia sortí l'ofici. Oficià el M. E. don Nadal Garau, Canonge.

Predicà Fra Pere J. Cerdà el qui amb una concisió ben agradosa esbrinà sa vida dels Sants Patrons relacionant-la amb la Historia d'Inca.

Enguany a la festa d'iglesia s'hi va veure més gent que els altres anys. Se coneix que tenim mal temps.

Al sortir de l'ofici sa gent es dirigí an es Còs a presenciar les corregudes.

Al de-cap-vespre a les quatre tenguerem altre vegada toros. Es forejaren dos novells i dues vaques. No varen fer diferència de ganaderies malgrat i ésser es novells del continent. Es toreros no's pogue-

ren lluí per la causa dels animals però tot va anar de primera.

Entrada de fosca i roí seguit la capella dels Sants Patrons, ben endiumenjada, es vegé ben concorreguda.

El vespre pel passeig ja hi va haver més aglomeració, però sense un covet ni un foc sa gent al cansar-se de passejar se retirava i a mitja nit ja comensava es carrer Major a buida. Enguany les festes han estades de lo més modestes. Se poren anomenar ben bé festa de estalvis o be de guerra.

Dia 1 d'agost. Després del viatge de noviances per les principals capitals i santuaris d'Espanya, és arribat a Inca el novell mafrimoni, el primogènit de *Can Ripoll* D. Marià Morell i Verd i la distinguida i hermosa senyoreta D.ª Pilar Fortuny Lope de Vega.

Sien ben arribats, i que'l bon Jesús los don tota classe de felicitats en lo nou estament de vida.

Dia 2.—A Sant Francesc es celebrà el jubileu de Nostra Senyora dels Angels. Anguany amb motiu de commemorar-se el setè centenari de la concessió del Perdó otorgent a Sant Francesc, ha revestit gran solemnidad. Al matí se repertí la sagrada comunió a un milanar de persones que visitaren tot el dia aquella iglesia amb fi de guanyà la santa indulgencia.

A l'Ofici que fonc molt solemne, predicà per primera vegada el Rnt. P. Tous de l'ordre Franciscana, demostrant posseir condicions oratories. Deu li don llarga vida per fer-ne molts.

El vespre's coronà la festa amb un acte importantíssim. Amb exposició del Santíssim es cantà'l Trisagi alternant en el cant l'Escolania i el poble. Se feu una hermosa plàtica relacionada en la diada; i una processó amb el Santíssim que portava l'Autoritat Eclesiàstica d'Inca. Assistien en ella els terciaris en incorporació, bastant de clero parroquial, el discretori que presidia amb el P. Superior de Franciscans. Es cantà un solemníssim Te-Deum.

A la sortida de la funció pel carré de S. Francesc que estava il·luminat amb llums elèctriques, tocava una banda de música. i Dia 3.—Aquesta setmana tot són festes i es Cronista casi no pot parlar d'altra cosa. Per la barriada de S. Domingo han posat forsa de pinotells davant les cases dels confreres de la festa de carré. A sortida de Completes hi ha reveflla ben vitenca.

Dia 4.—Festa dedicada al Patriarca Sant Domingo, titular d'una de nostres iglesies. S'hi celebren solemníssimes funcions religioses. E-hi predica Mn. Antoni Artigues de Felanitx, que és ecsaltat amb fruició per la nombrosa concurrència.

—Al cap-vespre e-hi ha ball i corregudes per la barriada. Entrada de nit fins ben tart tocaren dues músiques, se feren faretetes se despararen focs artificials havent-hi forsa de il·luminació i animació.

—Hem notada una cosa que volem consignar an aquestes cròniques. El molt de càs que'n les festes de carré fan de D.ª Maria Bennassar. No hi ha ball de revel la, no

surt casi mai sa música en tals diades que no vagen a ballar una dançada o a fer algunes tocases davant *Son Frara*. Sens dupte això son senyals de correspondència.

—La senyora calor vol quedar bé dins l'agost. ¡Jesús quina calor! tot-hom exclama com qui anunciar una gran cosa; i no fa més que temps del temps.

Es Cronista.

VARIES

NOTA

En el número passat al copiar dos capítols del antic *Libre dels SS. Abdon y Sennen* dexarem de insertà la següent nota que per la autoritat i forsa que dona a dit llibret, volem inclur avui a nostres columnes. Diu aixís:

Aquest llibre que mos ha deixat Mn. Domingo Azina, va esser compost pel Moit Rnt. Fra. Miquel Llot, Doctor i catedràtic de Teologia en la Universitat de Perpinyà, de l'orde de Predicadors i du l'aprovació del llim. i Rm. Sr. D. Francesc Pobuster Bisbe de Elna i del P. Provincial de l'orde de Predicadors de la Provincia d'Aragó.

Ademés està dirigit al M. l'lm. Sr. D. Miquel Terça, Regent del Consell Suprem d'Aragó; va esser estampat en Perpinyà en la casa de Samsó Arbús l'any 1591.

Dia 31 de Joriol, la secció d'aquesta localidad dels «Provisors del Pervenir» es reuni per elegi nova Junta directiva segons els seus Estatuts.

Fonc reelegit el següent personal:

Preside it: D. Miguel Pujades Ferrer.

Vice-President: D. Andreu Cifre Munar.

Vocal: D. Miguel Pujades Martorell.

D. Bartomeu Fiol Amengual.

Secretari: D. Pau Sastre Riera.

Representant: D. Pere A. Pujades.

La sociedad compte a l'actualidad en 175, 575 socis i té un capital inalineable de 37.100.000 ptes.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	90'00	el quintà
Blat	a	21'00	la cortera
Xexa	a	22'00	id.
Sivada	a	08'09	id.
Id. forastera	a	07'50	id.
Ordi	a	12'00	id.
id. foraster	a	11'50	id.
Faves pera cuinar	a	25'00	id.
id. ordinarias	a	21'00	id.
id. per bestia	a	20'00	id.
Blat de les Indies	a	25'50	id.
Monjetes de confit	a	42'00	id.
Id. Blanques	a	42'00	id.
Siurons	a	37'00	id.

TEATRO DE INCA.—Se vende una accion por cincuenta duros. Informes en la imprenta de este semanario

Tip. Durán.—Inca

TALLER DE TAPICERIA

DE

ANTONIO SASTRE

MUEBLAJE, CORTINAJE y TODO lo CONCERNIENTE al RAMO
Trabajos sólidos y garantizados

TRABAJOS, SI ASÍ SE QUIERE, A DOMICILIO DE LOS CLIENTES

Miñonas, 16.—Palma de Mallorca

Representante en Inca: JUAN PRATS, Calle General Luque, 66.

MANUEL PLAZA

SASTRE

OFRECE UNA BONITA COLECCION DE GÉNEROS PARA LA TEMPORADA DE PRIMAVERA

Y VERANO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma